ECLI:LV:AT:2022:1017.16870000620.7.L
Lieta Nr. 16870000620, SKK-587/2022
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 17.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: senatores Sandra Kaija, Irīna Jansone, Anita Poļakova,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ aizstāvja Laura Matisāna kasācijas sūdzību par Zemgales apgabaltiesas 2022.gada 4.jūlija lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ.

Apsūdzētā /pers. A/ aizstāvis kasācijas sūdzībā norādījis, ka tiesa nav izvērtējusi Informācijas atklātības likuma 5.panta pirmās daļas vienu no obligātajiem kritērijiem, lai kādu informāciju saskaņā ar šo likuma normu atzītu par ierobežotas pieejamības informāciju, proti, tiesa nav konstatējusi, ka informācijas izpaušana vai nozaudēšana šīs informācijas rakstura un satura dēļ apgrūtina vai var apgrūtināt iestādes darbību, nodara vai var nodarīt kaitējumu personu likumiskajām interesēm. Tādējādi tiesai nebija tiesiska pamata taisīt notiesājošu nolēmumu.

Senāts konstatē, ka aizstāvis kasācijas sūdzībā atkārtojis apelācijas sūdzības argumentu, kuru apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 329.panta. Pirmās instances tiesa konstatējusi /pers. A/ nodarījumā visas noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes, arī Krimināllikuma 329.pantā paredzēto noziedzīgā nodarījuma objektu, proti, ka /pers. A/ darbības apdraudēja valsts un pašvaldību institūciju, valsts dienesta normālu darbību. Apelācijas instances tiesa arī atzinusi, ka pirmās instances tiesa pareizi novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu Krimināllikuma 329.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 564.panta sesto daļu, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka nav nepieciešams nolēmumā atkārtot visus pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus.

Senāts atzīst, ka aizstāvja kasācijas sūdzības argumenti faktiski pauž viņa neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmo daļu.

Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

S.Kaija I.Jansone A.Poļakova